

ОУБІЄННОМѢ СТРОЧА ѿ ОТЦѢ СВОЕГѡ ІХДѢА СЫЩА, й ВОСКРЕС-
ША, й ИСПОВѢДАВША ПРЕЧІГЮ Б҃Г,

Ч І Д О 32.

Една жена єврейска не могла, да роdi, какѡ и многъ таکа имъ быде: тогиба єдна жена христіанска рече: ако сакашь, да се ѿсвободишь, призови престъю дѣлъ Мрію, и она кѣ да ти поможе, а та же викнала: Многоблагословеннаа приснодѣво Мріе, ако самъ ѿ рода, ціо то оубиље сна твоего, ама чуемъ, ты подавашь благодарять, кои те моли ся вѣрою; молю та, да мѣ избавиши ѿ овала бѣда, и се чинамъ христіанка, да се крестимъ: това рекла, и той часъ родила дѣте мажко; и кога станица ѿ постелата, се крестила созѣ дѣтето, а мажж нейзинъ не былъ дома, а кога дошелъ, се разлюбилъ, оубиље дѣте; чуле ѿ овала христіани, и фати-ле єврейна, да го дадатъ на сидѣа, онъ бѣгалъ, а она трачала по него, а онъ влѣголъ оу єдна црква, и тамъ се скрилъ: какѡ былъ оу го-емъ страхъ, и стояки тамъ, видѣлъ ікѡна престыѧ Б҃зы, и Б҃гъ го на-стабилъ, сердце мъ се оумілоло, фаналъ, да говори: **О Вѣчице!** кольку є милосердїе твоє, мѣ покрывашь, и мѣ чувашь пса смѣрденина, и нечестива, и самъ оубиље моє чедо, а сега стоамъ оу стый дома твой; да се ѿбори земля, да мѣ проглажне живаго: помилуй мѣ, какѡ помиловалъ си твой Павла, що гонилъ христіани, и прости ми мой грѣхъ: вѣ-ряемъ, да си неизреченно родила Гіса, и пакъ си ѿстаница дѣва чиста; и него исповѣдаемъ Б҃га и члвѣка; таکа се молилъ со плачъ: и дошле ти, що го гониле, и го врѣзали, а онъ имъ говорилъ: ви се молимъ, да мѣ за-ведете при попѣ, да мѣ крести, това вы кайдаемъ не за ради страхъ, Б҃гъ ми є свѣдокъ, ами да быдамъ крещенъ: и таکа после да мѣ оуби-е-